

Kvindevalgret

Medlemsblad for Landsforbundet
for Kvinders Valgret.

Nr. 7

Juli 1912

5. Aargang

INDHOLD

Til Landsforbundets Medlemmer fra Redaktøren. — For og imod. — Fra Rigsdagen. — Program for Landsmødet i Vejen. — Hovedbestyrelsen for Landsforbundet for Kvinders Valgret. — Landsmødet i Vejen. — † Fru Veitemeyer, Svinninge. — Kvinderne i de kommunale Raad. — Et Bryllup. — Kvindens Retsstilling i de forskellige Lande. — Fra Udlandet. — Meddelelser.

Til Landsforbundets Medlemmer fra Redaktøren.

Det første Nummer af »Kvindevalgret« udkom 1ste Januar 1908; det lever altsaa nu i sin 5. Aargang, og jeg har i alle disse Aar været Bladets Redaktør.

Saa vel af Hensyn til Bladet som af personlige private Grunde ansér jeg det nu for heldigt, at der skér et Redaktørskifte.

Det er mig umuligt fremdeles at ofre den nødvendige Tid til dette Arbejde, som jeg ogsaa tror varetages bedst af nye Kræfter. Den Opgave at redigere et Blad med et saa afgrænset og af ét eneste Formaal bestemt Indhold, har ikke altid været let; jeg har set »Kvindevalgret«s Betydning i at vække Kvindernes Interesse for *Valgretten* og alle Artikler, Beretninger og Meddelelser har derfor ogsaa direkte eller indirekte været knyttet til dette Spørgsmaal.

Alle andre vigtige Spørgsmaal Kvindesagen vedrørende har jeg holdt udenfor Bladets Rammer, fordi de ellers let vilde tage al Plads op for det, der er Landsforbundets — og altsaa ogsaa dets Medlemsblads — *vigtigste og fornemste Opgave*, nemlig *Valgretten*.

Et lille Maanedssblad kan ikke ofre sig for mere end én Sag.

Denne min Opfattelse af Bladets Opgave har jo ofte mødt Kritik paa vore Landsmøder, hvor Røster har rejst sig for at andre »Sager« ogsaa maatte finde Plads i Bladets Spalter. Ikke alene Kvindesag, men endogsaa Forsvarssag, Afholdssag, Georgisme o. s. fr., ja, der har endog været dem, der har ment, at »Kvindevalgret« for at blive læst maatte bringe lettere Underholdningsstof som Føljeton og Noveller.

Jeg har altid ydet Modstand mod disse Røster — og det af mange Grunde. Den lettere Lektüre maa søges andre Steder, der findes rigeligt Udvalg, og hvad andre vigtige Samfundsspørgsmaal angaar, ja da har jo hver Sag sit Organ.

Det er min sikre Opfattelse, at det vilde være ødelæggende for den Opgave, der er vor, om vi splittede Kræfterne og derved svækkede Energien i vort Arbejde, rent bortset fra, at det udvidede Stof vilde kræve en Stab af Medarbejdere, betydelig forøgede Udgifterne og forhøjet Abonnement.

Jeg ønsker derfor, at man vil fortsætte i samme Aand som hidtil, men jeg haaber tillige, at et Redaktørskifte skal bringe nyt, friskt Blod til Bladet, nye Impulser, nye Virkemidler, nye Signaler i Arbejdet. Bladet trænger til Fornyelse — Begyndelsen dertil maa være en ny Redaktør.

Julie Arenholt.

For og imod.

Jeg maa erkende, at naar jeg ser den overlegne, intellektuelle og aandelige Kraft, som Kvinderne saa velorganiseret og frejdigt anvender i deres Kamp for Valgretten, saa beklager jeg, at saa megen Kraft skal berøves andre store sociale Reformier — Ædruelighed, Fred, Arbejderlovgivning og meget andet — som ligesaa meget berører Kvinder som Mænd.

Det sociale Reformarbejde berøves der ved megen ædel Begejstring og mange vise Raad, medens vore Kvinder stadig tvinges til at opretholde Striden og kæmpe for deres egne *elementære* Rettigheder.

Biskoppen af Lincoln.

Kvinderne har fundet Vej til Fabrikker og Kontorer, til Skoler og Lægegerning, overalt i Samfundsarbejdet deltager de. Kan det da være retfærdigt at sige, at de ikke bør deltage i Afgørelsen om Fædrelandets Anliggender? Kan det være muligt, at de er dygtige og anvendelige i deres Fag, men at en uoverstigelig Mur skiller dem fra Fædrelandets Anliggender?

Karl Staaf,

Rösträtt för Kvinnor.

Fra Rigsdagen.

I den Betænkning, som et Landstingsudvalg har afgivet angaaende Kvinders Arbejde i Fabrikker (Natarbejdsforbudet), har Herman Trier, der er Medlem af Udvalget, stillet følgende Ændringsforslag:

»I den første Rigsdagssamling, der træder sammen efter at Kvinder er bleven valgbare og valgberettigede til Rigsdagen, forelægger Indenrigsministeren Forslag til Lov om Kvinders Arbejdstid i Fabrikker m. m.«

Herman Trier udtaler i Motiveringen, at det er hans principielle Ønske, at Spørgsmaalet om Kvinders Arbejdstid først afgøres, naar Kvinderne selv kan være med.

Behøver vi at tilføje, at Ændringsforslaget ikke blev vedtaget; ikke desto mindre har Kvinderne atter en Gang Anledning til at udtale sin varme Tak til Herman Trier for den forstaaende Maade, hvorpaa han varetager Kvindernes Sag.